

Nr 87.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1936 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående expensanslag och semesterbidrag till poststationsföreståndare.

(4:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *A. Paulsen* väckt motion, nr 436, har hemställts, att riksdagen måtte besluta att hos kungl. generalpoststyrelsen begära skyndsamt utredning om de verkliga kostnaderna för hållandet av poststationslokalerna, eldning, städning, skrivmaterialier m. m. vid poststationerna, samt att, tills utredningen är verkställd, det till poststationsföreståndarna utgående expensanslaget höjes med ett belopp på 200,000 kronor, och att det nu utgående anslaget till semesterbidrag åt poststationsföreståndarna höjes med 50,000 kronor.

I fråga om de skäl, motionären anført till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

För bestämmandet av poststationsföreståndarnas avlöning äro lantpoststationerna indelade i 17 klasser samt därjämte ortsgropperade efter orternas dyrhetsgrad. Av dessa är emellertid den högsta klassen, den 17, att betrakta som en särklass, avsedd att förmedla övergången till postexpedition, förvaltd av statsanställd stationsmästare. Inom den 1 klassen utgår en fast årsersättning med 351 kronor på billigaste och 435 kronor å dyraste ort (med ålderstillägg efter 5, 10 och 15 års tjänstgöring å 78, 156 och 234 kronor). Inom den 16 klassen utgör motsvarande belopp 2,655, respektive 3,435 kronor (med ålderstillägg å 342, 684 och 1,026 kronor). Expensanslag, respektive semesterbidrag utgår årligen inom 1 klassen med 60, respektive 20 kronor och inom 16 klassen med 240, respektive 60 kronor. Reglering av ersättningsarna sker vart tredje år med hänsyntagande främst till inträffad ökning eller minskning i poströrelsen.

Vid den nu senast verkställda och från och med ingången av år 1936 tillämpade regleringen höjdes den fasta årsersättningen med genomgående 3 %. Anmärkas må, att den närmast föregående år 1932 fastställda hade, efter förhandlingar med Sveriges poststationsföreståndareförening, medfört en reduktion av 5 %. Ersättningsbeloppen hade emellertid då stått oförändrade alltsedan år 1925, trots att levnadskostnadsindex nedgått från 178 under första kvartalet 1925 till 156 under tredje kvartalet 1932. För närvarande är levnadskostnadsindex 158.

En allmän förbättring av poststationsföreståndarnas löneställning har emellertid skett genom en hittills alltjämt fortgående, på poängberäkning grundad förskjutning upp mot högre avlöningsskasser.

Utskottet.

Att bestämma vederlaget för poststationsföreståndarnas arbete måste ställa sig särskilt vanskligt med hänsyn till att arbetet ofta har karaktär av bisyssla. Att riksdagen nu skulle, på sätt i motionen II: 436 påyrkas, besluta om en höjning av utgående gottgörelse kan utskottet ej finna tillrädligt. Den av motionären väckta frågan om utredning rörande kostnaderna för hållandet av poststationslokaler, eldning och städning m. m. torde, i den mån en sådan utredning finnes påkallad, kunna åstadkommas utan någon särskild framställning från riksdagen.

Under åberopande av vad utskottet sålunda anfört får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 436 ej må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 24 april 1936.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 86.
